

És így talán a fiatalokat is meg tudja szólítani, a közösségi médiát használva. Mennyire tudja személyesen is elérni őket?

A fiatalok gyakran éjszaka élnek, ami nekem régen nagyon jól ment, de most már kénytelen vagyok előbb befejezni a napot. Ezt sajnálom, mert így nem tudok közéjük menni.

Ami engem nagyon mozgat, az a szenvedő emberek és a fiatalok találkozása. Minden fiatalban van szeretet, mindegyiknek élő szíve van és bátrabbak, mint a felnőttek. Nagyon remélem, hogy meg tudom valósítani az álmomat, hogy meg tudom szólítani őket ezzel a témával. Biztos vagyok benne, hogy a Szentlélek mozgat engem ebben az irányban, de nincsenek receptjeim.

Ha az Egyház nem megy ki a szegények közé, akkor nem találkozik Jézussal. Nagyon jó találkozni vele a szentségimádásban, a dicsőítésben és az imádságban, de mintha félnénk attól a Jézustól, aki azt mondja, hogy "éhes vagyok, adj ennem, szomjas vagyok, adj innom!". Én is keresem ezeket a találkozásokat, a szenvedő beteg embereket, és erre próbálom meghívni a beteg fiatalokat, de ez még nagyon az elején van. De még alig voltam püspök, épphogy megszáradt a krizma a homlokomon!

Az irányt látom: a csend és a találkozás a szenvedőkkel, a szegényekkel. Őket nem evangelizálni kell, ők evangelizálnak minket! Csak közéjük kell mennünk és találkozni velük, és kiderül, hogy Krisztussal találkoztunk!

A püspöki jelmondatom egy szó: "irgalom", a címeremben pedig egy megtört ostya van és egy megtört ember, akit Jézus átölel.

Amíg mehetek, én ebbe az irányba szeretnék menni.

CEDRIC PRAKASH

**KERESZTÉNYEK, ÉBRESZTŐ!
MOST!**

1980. március 23 – án, vasárnap, Óscar Romero (El Salvador-i) érsek mélyreható homíliában, szenvedélyesen szállt síkra a lefegyverzés és a béke érdekében. Nem válogatta meg szavait, amikor bírálta hazája kormányát és hadseregét. "Szeretnék tenni egy egészen különleges felhívást a hadsereg, a rendőrség és a kaszárnyák tagjai felé. Testvéreim, ti is a mi népünk része vagytok. A saját honfitársaitokat, testvéreiteket és nővéreiteket ölitek. Mielőtt elhangzik egy emberi parancs, hogy ölj, érvényesülnie kell Isten törvényének, amely azt mondja: ne ölj! Egyetlen katona sem köteles engedelmessé válni olyan parancsnak, amely ellent mond Isten törvényének. Senkinek sem kell teljesítenie egy

erkölcstelen törvényt. Ideje, hogy újra a lelkiismeretetekre hallgassatok és inkább annak engedelmeskedjétek, mint a bűn parancsának. Az egyház – mint Isten jogainak és törvényének valamint az emberi méltóságnak és személyiségnek a védője – nem hallgathat ilyen aljasság láttán. Azt akarjuk, hogy az állam komolyan vegye, hogy semmit sem érnek a reformok, ha ennyi vér szennyezi be. Isten és a szenvedő nép nevében, amelynek panasza naponta egyre nagyobb háborgással tör az ég felé, kérlek titeket, könyörgök hozzátok, parancsolom az Isten nevében: szüntessétek meg az elnyomást!"

Rá következő napon (1980. március 24.) meggyilkolták!

Nagyjából egy évvel ezelőtt, 2018 október 14 – én, Ferenc pápa Romero szentté avatási ünnepségén azért dicsérte az érseket, mert elhagyta "a világi biztonságot, még a saját biztonságát is, azért, hogy az Evangélium szerint éljen, közel a szegényekhez és népéhez. Szíve Jézushoz és fivéreihez és nővéreihez húzott." Majd hozzátette: "Kérjük a kegyelmet, hogy mindig tudjunk mindent hátrahagyni az Úr szeretetéért:

- elhagyni a gazdagságot,
- a magasabb státuszért és hatalomért való vágyakozást,
- az olyan struktúrákat, amelyek már nem alkalmasak az Evangélium hirdetésére,
- azokat a nehézségeket, amelyek lassítják misszióinkat,
- a kötelekeket, amelyek a világhoz láncolnak."

Indiában a helyzet jelenleg minden területen rosszabb, mint Romero idején El Salvadorban. Hat héttel ezelőtt, alkotmányellenesen eltörölték Kasmír 370-es cikkely biztosította jogait, így teljes vesztézárlat alatt van. A kasmíriaiaknak jelenleg nincsenek biztosítva az alapvető jogaik és szabadságuk. Az emberi jogokat védelmezőket, a médiához tartozókat, értelmiségieket és más aktivistákat, akiknek van elég bátorságuk, hogy kiálljanak az igazságért folyamatosan zaklatják, megfélemlítik és fenyegetik. A rendkívül autokratikus légkörben a szólás – és véleményszabadság praktikusán a múlté.

Asszonyainkat és gyerekeinket országunkban folyamatosan megalázó helyzetbe hozzák. Még mindig gyermekeink millióit fosztják meg gyermekkoruktól. A farmerektől, az alja munkát végzőkön és a méltánytalanul alulfizetetteken keresztül a munkanélküliekig a szegénység és igazságtalanság bűnös körei érvényesülnek. Valójában komoly erőfeszítéseket tesznek, hogy milliókat embertelen körülmények között tartsanak.

Az országban még soha nem volt ekkora a korrupció. A törvényhozókat lefizetik, hogy lépjenek át egyik pártból a másikba, súlyos bűncselekményeket ki sem

vizsgálják. A bíróság, melynek függetlennek, pártatlannak, objektívnek és igazságosnak kellene lennie, egyáltalán nem büszkélkedhet. Az alkotmányos szervek impotensek, tulajdonképpen “ketrecbe zárt papagájok”, a bosszúszomjas hatalom eszközei csupán. A gazdaság romokban hever. Soha nem volt még ilyen rossz helyzet az országban. A szegények egyre szegényebbek, a recesszió tartós.

A kisebbségeket még soha nem üldözték ennyire. A lincselések mindennaposak, s semmi sem történik a bűnöző támadókkal, mert azok a hindu párt tagjai. Tabrez Ansarit június 17-én megtámadta egy tizenegy fős banda, sérüléseibe néhány nap múlva bele is halt. A gyilkosok ellen ejtették a vádat, mivel a szakértők szerint “szívelégtelenség” okozta a halálát. Szerencsére a legtöbb gondolkodó polgár nem hiszi el ezeket a képtelen magyarázatokat. Levelet írtak, hogy vizsgálják felül az ügyet.

A muszlimok, a keresztények és más kisebbségek továbbra is a gyűlölet és az erőszak tárgyai. Hatalmas erőfeszítéseket tesznek, hogy a többség uralkodjon, s ráerőszakolják a népre a hindu programot (rendszer, gondolkodást /Fordító/). A miniszterelnök családtervezésről beszél, be akar vezetni egy olyan törvényt, amely megtiltja az egyik vallásról a másikra való áttérést, a parlamenttel eltöröltette a “triple taraqot” (ez mondjuk nem tudom miért baj mert ez elvileg azt jelenti, hogy ha egy muszlim férfi háromszor kimondja azt, hogy “válok”, akkor már el is válhat. Ezt már 23 muszlim ország is eltörölte, mint az egyenjogúsággal, s így az alkotmánnyal ellentétes szokást /Fordító/), korlátozni akarja bizonyos civil szervezetek külföldről való finanszírozását. Szeptember 16 – án elfogadták azt a törvényt, hogy az újonnan alakuló civil szervezetek vezetőinek és tagjainak meg kell esküdniük, hogy “nem vettek részt semmilyen vallási áttérési tevékenységben (feltehetően vallási propagandára gondolnak /Fordító/), s nem üldözték közösségi igazgatásért”. Ez egy meglehetősen furcsa - egyértelműen a kisebbségek elleni – feltétel. Minden megnyilatkozás és tett egy jól kitervelt stratégia része. Indiában ma ezeket üldözik a hitük miatt. Az egyik állam, már hozott egy áttérést megtiltó törvényt, s ha lehet hinni a szóbeszédnek, erre készül a központi kormány is.

A Barativa Janata part kijelentette, hogy a keresztények tulajdonképpen “angolok” és nem járultak hozzá India felszabadítási küzdelmeihez (ami nem fedi a valóságot).

Dhanbadban egy jezsuita iskola igazgatóhelyettesét és egy nővért letartóztattak azzal a hamis váddal, hogy szexuálisan zaklattak egy kislányt. 2018 júniusában egy másik jezsuitát azzal vádoltak, hogy belekeveredett egy csoportos erőszaktevésbe, s ezért életfogytiglanra ítélték. Jelenleg is fogságban senyved, mert fellebbezése elintézetlenül lapul az állami bíróságon. Itt Cedric még további atrocitásokat sorol:

- gyerekkereskedéssel vádolt nővér
- földeltulajdonítással vádolt pap és katekéta bebörtönzése
- kb. 500 fős botokkal, késekkel, pisztolyokkal, téglákkal felfegyverzett banda támadása a jezsuita kollégium diákjai és tulajdonuk ellen
 - keresztény zarándokok brutális megtámadása
 - Gujaratban a rendőrség katolikus templomokban való megjelenése, s irataik bemutatásának követelése
 - országszerte tart a megfélemlítés, fenyegetés a keresztény közösségekkel szemben, gyakran a liturgiát is félbeszakítva.

Ezek a történések a keresztények és más sebezhető közösségek ellen, nem csupán néhány “szabadcsapat” túlkapásai, hanem az állam által támogatott szisztematikus

támadások. Céljuk, hogy minden olyan közösséget háttérbe szorítsanak, amely a szekuláris, pluralista Indiát, s az alkotmány szerinti értékeket képviseli. Ez által tesznek alattomos lépéseket egy Hindu – nemzeti állam megteremtése felé.

Szeptember 12 – én nyilvánosságra hoztak egy ENSZ jelentést, amely az országokat a rasszizmus, az idegengyűlölet és intolerancia szempontjából vizsgálta. A jelentést az ENSZ által kinevezett független emberjogi szakértő végezte. Ebben többek között ez áll: “a hindu nacionalista Bhrathya Janata párt győzelme a dalitok, a muszlimok, a törzsi csoportok és a keresztények elleni erőszakhoz kapcsolódik”. A jelentés azt is dokumentálta, hogy a párt vezetői a kisebbségek elleni gyűlöletkeltő szavakat használják, s ez növeli az önbíráskodást az országban.

Ahhoz képest, hogy mik történnek az országban, szánalmas a keresztények és különösen az egyházi vezetők hallgatása. Nem szólaltak meg Kasmír és Assam kapcsán, s hallgatnak, ha a szabadságért, emberi jogokért kiálló embereket zaklatnak, sőt meggyilkolnak. Nem szólalnak fel a szegények és a

peremre szorultak, emberek millióinak gyászos helyzete érdekében. Korrupció mindenütt, a gazdaság romokban, millióknak csak egyik napról a másikra van munkája, de úgy tűnik, sajnos a keresztényeket ez nem izgatja.

Ha ezt a magatartást elemezzük, számos okot találhatunk: a helyzet nem ismerése, félelem, a saját komfort zónában való létezés, bátortalanság a kiálláshoz. Az egyházi vezetéstől is ilyen hangokat hallani: "csak óvatosan", "ne mérgezzük el a helyzetet", "a diplomácia hatásosabb" stb. E mögött azonban az a szimpla igazság rejlik, hogy egy fasiszta államban amilyen a mienk, az ellenállás az előjogok, a vagyon, az intézmények és az ezzel járó hatalom elvesztésével járhat. (Elfelejtik mit mondott Jézus a Sátánnak a sivatagi megkísértés alkalmából).

De India keresztényei nem dughatják struccként homokba a fejüket! Rá kell döbbenjenek a szörnyű valóságra! Láthatóvá kell legyenek és hallatniuk kell a hangjukat! Az egyháznak bátran, prófétai küldetését teljesítve ki kell állnia, a szabadság és a jogok alkotmányban garantált megőrzéséért.

Egyedül nem fog menni! Szövetkeznünk kell minden jóakarató emberrel. Ki kell állnunk, ha a mieinket, vagy a vallásunkat támadják, fel kell szólalnunk minden fanatizmus ellen. Jézus teljesen konkrét példát mutatott: mindig az igazság oldalán állt. India szenvedő népe természetesen azt várja tőlünk, hogy igaz tanúi legyünk annak, aki az Út, Igazság, Fény és Élet. El kell hagynunk az álszent viselkedést, a kétértelmű beszédet, érdekeink védelmét, s be kell töltenünk azt a prófétai szerepet, amire ma szüksége van Indiának.

Az "Evangelii Gaudium"-ban Ferenc pápa nem finomkodik, amikor a szükséges prófétai szerepvállalásunkról szól: "A társadalmi békén nem azt kell érteni, hogy nyugalom, vagy erőszak nélküliség van, miközben egy többség leuralja a kisebbséget. Nem jelent igazi békét, ha legalizál egy olyan struktúrát, amely elhallgattatja a szegényeket, a befolyásos rétegek nyugodtan élnek szokásos életstílusukat, a többiek meg boldoguljanak, ahogyan tudnak. Az emberi személy méltósága és a közjó fontosabb, mint azon emberek komfortja, akik nem hajlandók lemondani privilégiumaikról. Ha ezeket az értékeket fenyegetik, akkor fel kell emelni a prófétai hangot!"

Az *Öröm tanúja* c. apostoli levelében (2014) Ferenc pápa arra emlékeztet, hogy: "Számítok rátok, hogy felébredjétek a világot, mivel a megszentelt élet jellemzője a prófétaság. A radikális evangéliumi életforma mindenkire jellemző kell legyen, nem csak a vallásosokra. De az Urat követő vallásosoknak speciálisan is a prófétaság a küldetésük. Erre van most a legnagyobb szükség: prófétákra, aki tanúsítják hogyan élt Jézus közöttünk a földön...egy hívő sohasem hagyhatja abba a prófétaságot!"

Amikor Romero kedves barátját, Rutilo Grande (SJ) testvért 1977-ben El Salvadorban meggyilkolták, ezekkel a szavakkal búcsúztatta a temetési misén: „Az államnak – egy a szociális igazságokért kiálló – papot nem politikusnak, vagy valami felforgató elemnek kellene tekintenie, hiszen csak a közjó érdekében való misszióját teljesíti.” Nyíltan és nyomatékosan kijelentette azt is: „Aki bármelyik papomat támadja, engem támad. Ha megölték Rutiliót azért amit tett, akkor rám is ugyanaz az út vár.”

Keresztények ébredjétek! Holnap már késő lesz! Prófétai szerepünk kell legyen Indiában! Romerokká kell válnunk a hazánk számára!

Forrás: <https://aleteia.org/2019/10/07/4-catholic-attitudes-toward-extraterrestrials/>

Fordította: Kőszegi Melinda, 2019. szeptember 18.

BULÁNYI GYÖRGY ÖKOLÓGIA ÉS KÖZÖSSÉG.

(Előadás a Bokor Ökocsoportban 1998. szept. 10-én)

A lexikonok az ökológia fogalmát különbözőképpen határozzák meg. A köznyelv környezetvédelmet ért ökológián: a "zöldek" az ökológia elkötelezettjei! Az ökológia szó görög eredetű: a -logia tudományt jelent, mint a teológia, antropológia, geológia stb. szavakban; Istenről(theos), emberről(anthrópos), a Földről(gé) szóló tudományt. Az ökológia szó első fele, az öko-pedig házat (oikos) jelent. A házról szóló tudomány lenne az ökológia? A ház szó nemcsak épületet jelent, hanem szociológiai többszámot is: azaz embereket is. Gondoljunk pl. az Árpád házra, vagy még inkább az egyházra, amely egyház szóban az "egy" nem számnév, hanem mai alakja annak az id-, idv-, üdv szóznak, amely megtalálható a mai magyar nyelv üdülés, üdítő, üdülő stb. szavaiban. Őseink a kereszténységgel találkozáskor nem vették át jövevényszóként a görög ekklészié, ill. a latin ekklészia szavakat, hanem nyelvünk teremtő géniuszával olyan háznak - akár épületnek, akár szociológia többszámúnak, akár mind a kettőnek - nevezték a jelentkező új vallást, amely számukra időbeli és örökkévaló üdülést hivatott biztosítani. Az ökológia - kérdezem - miféle házról szóló tudomány? Azt gondolom, hogy szavunk esetében az oikos minden korlátozás nélkül jelenti az emberiség, sőt a számunkra közvetlenül adott teremtés egészét, az emberalatti világot is. Ugyanúgy, ahogy az ökonómia szóban is az öko- nem csupán valakik, hanem kivétel nélkül minden ember gazdálkodási törvényszerűségeire kíván gondolni. Úgy gondolom, hogy az ökológia szélesebb fogalom az ökonómiánál. Míg ez utóbbi az ember